

УДК 338.45

Назаренко Ярослава Ярославівна

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, обліку та аудиту
Національний транспортний
університет*

ORCID: 0000-0002-2343-6988

DOI: 10.25313/economics-2026-3-107-30

СИСТЕМНИЙ ОГЛЯД АРХІТЕКТУРИ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ СТАЛОЇ ЗВІТНОСТІ

Анотація. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується зростанням ролі сталого розвитку, підвищенням вимог до прозорості бізнесу та посиленням уваги до екологічних, соціальних і управлінських аспектів діяльності підприємства. Активний розвиток міжнародних стандартів сталої звітності є відповіддю на запит інвесторів, регуляторних органів та суспільства щодо підвищення якості розкриття нефінансової інформації. Водночас, формування великої кількості стандартів, ініціатив, зокрема GRI, SASB, TCFD, ESRS, призвело до ускладнення їх структури та необхідності системного осмислення їх взаємозв'язків. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень у сфері нефінансової звітності, питання систематизації та узагальнення архітектури міжнародних стандартів залишаються недостатньо опрацьованими. Актуальність теми дослідження визначається потребою у формуванні цілісного уявлення про архітектуру міжнародних стандартів сталої звітності, що є важливою передумовою підвищення якості управління, забезпечення прозорості бізнесу та інтеграції національних підприємств у глобальний економічний простір.

Метою дослідження є формування цілісного наукового уявлення про архітектуру міжнародних стандартів сталої звітності шляхом проведення системного огляду та узагальнення ключових підходів, принципів та взаємозв'язків між основними стандартами, а також визначення їх ролі щодо забезпечення прозорості, порівнюваності та ефективності нефінансової звітності підприємств.

Методологія дослідження базується на комплексному використанні загальнонаукових та спеціальних методів дослідження. Метод системного аналізу застосовано для дослідження систем міжнародних стандартів сталої звітності, виявлення їх ролі щодо забезпечення прозорості, порівнюваності та ефективності. Порівняльний аналіз застосовано для зіставлення міжнародних стандартів нефінансової звітності. Методи узагальнення використано для узагальнення результатів дослідження, принципів та взаємозв'язків між основними стандартами. Структурно-логічний метод використано для встановлення причинно-наслідкових зв'язків між основними стандартами.

Результати. Поступовий перехід від фрагментарних добровільних ініціатив до комплексної та регульованої системи розкриття нефінансової інформації відображає еволюцію стандартів сталої звітності та зростання ролі ESG-факторів. Узагальнено ключові підходи та взаємозв'язки між основними стандартами нефінансової звітності. Визначено, що архітектура стандартів орієнтована на інтеграцію нефінансової звітності у систему корпоративного управління, де вона виступає інструментом управління ризиками, оцінки ефективності та формування конкурентних переваг. Нефінансова звітність поступово трансформується з інструменту інформування у важливий механізм управління ризиками, оцінки результативності та формування конкурентних переваг.

Перспективи дослідження. Результати дослідження окреслюють перспективні напрями подальших наукових розробок та практичної інтеграції архітектури міжнародних стандартів нефінансової звітності для підприємств транспортної галузі. Пріоритетними є

Авторське право © Автор(и).

Це стаття з відкритим доступом, що розповсюджується відповідно до умов ліцензії Creative Commons Attribution Ліцензія 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

розробка механізмів впровадження стандартів нефінансової звітності у діяльність підприємств транспорту незалежно від їх масштабів.

Ключові слова: сталий розвиток, стала звітність, нефінансова звітність, ISSB, ESRS, GRI, TNFD, CDP.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобального розвитку декарбонізації та посилення регуляторного тиску з боку міжнародних фінансових інститутів транспортна галузь, яка генерує значну частку світових вуглецевих викидів, потребує значних зусиль щодо адаптації до вимог стандартів сталої звітності. Особливо складними ці завдання є для українських підприємств транспорту, які окрім зазначених питань, змушені долати виклики війни, включаючи руйнування інфраструктури, перебої в ланцюгах поставок палива та зростання операційних ризиків. Ці процеси супроводжуються системними загрозами, що виходить за межі традиційних операційних ризиків, а стандартизація нефінансової звітності як ключовий інструмент, забезпечує прозорість ризиків, стратегічну стійкість та конкурентні переваги на глобальних ринках. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю теоретичного обґрунтування та формування механізмів практичного застосування міжнародних стандартів сталої звітності для транспортної галузі, що дозволить не лише мінімізувати ESG-витрати, але й сприяти фінансову забезпеченню сталого розвитку транспортної галузі та посткризовому відновленню інфраструктури, євроінтеграції та мінімізувати ESG-виклики в умовах війни.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Все більше наукових досліджень присвячується механізмам впровадженню принципів сталого розвитку та звітування щодо них в діяльність підприємства. Питання ефективної реалізації механізмів сталої звітності присвячені дослідження як українських так і закордонних вчених, таких як: О. Солодовник, І. Гавриленко, Т.Г. Китайчук та В.В. Покинйчере-ди, А. Садзевської, Т. Турцо, Дж. Марці, К.Фавіно, С. Терзані, Б. Камінські, М. Алучної, А. Гречко, О. Очеретяної, С. Стефанеску [1–16] та ін. Так, перспективам, викликам та шляхам реалізації ESG-звітності присвячене дослідження Т.Г. Китайчук та В.В. Покинйчере-ди [1]. Вчені пропонують план дій підприємств щодо впровадження ESG-звітності в Україні, а саме через призначення відповідальних, вивчення вимог CSRD/ESRS, проведення оцінки поточного стану, розробку внутрішньої політики та інтегрування збору ESG-даних. Дослідженню міжнародних систем нефінансової звітності з точки зору формування концепції сталого розвитку для обґрунтування напрямків удосконалення процесу розкриття інформації про сталий розвиток суб'єктами господарювання присвячена робота О.О. Солодовник та Є. Гавриленко [2]. Аналізу видів нефінансової звітності, їхнього впливу на підвищення інвестиційної привабливості підприємства, а також визначення напрямків покращення нефінансової звітності відповідно до запиту інвесторів присвячена робота А. Гречко та О. Очеретяної [10].

Однак, незважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених управлінню сталим розвитком підприємств, стандартизації нефінансової сталої звітності багато питань залишаються невизначеними. Відсутність єдиної концепції та чітко визначених інструментів управління сталим розвитком створює перешкоди для його ефективного впровадження на практиці. Саме це і зумовлює актуальність дослідження нефінансової звітності підприємств та міжнародних стандартів, що її регулюють, як інструменту оцінки ефективності управління.

Метою статті є формування цілісного наукового уявлення про архітектуру міжнародних стандартів сталої звітності шляхом проведення системного огляду та узагальнення ключових підходів, принципів та взаємозв'язків між основними стандартами, а також визначення їх ролі щодо забезпечення прозорості, порівнюваності та ефективності нефінансової звітності підприємств.

Виклад основного матеріалу. Фундаментальні зміни, що відбуваються в глобальній економіці та світових бізнес практиках призвели до трансформації стандартів звітності підприємства в умовах формування концепції сталого розвитку. Глобалізація, інтенсифікація конкуренції підкреслили потребу в більш ширшій інформаційній базі для прийняття управлінських та інвестиційних рішень. У цьому процесі фінансова звітність надала можливість комплексно оцінювати не тільки фінансові показники, а й екологічний та соціальний вплив компанії. Підхід, за якого основна увага приділялася фінансовим показникам підприємства, виявився неповним. Він ігнорував екологічні та соціальні наслідки діяльності та якості корпоративного управління. У результаті інвестори та зацікавлені особи не отримували повну та об'єктивну інформацію про реальні наслідки функціонування підприємств. Зростання екологічних викликів та підвищення вимог з боку суспільства та інвесторів спонукали до формування нових підходів щодо розкриття інформації щодо діяльності підприємства. Поступово почалось інтегрування нефінансових показників до звітності. Це стало основою до розвитку стандартів сталої звітності (рис. 1). Саме в цей період закладаються концептуальні засади прозорості, підзвітності та відповідальності бізнесу та перші відповідні стандарти.

Перший етап еволюції стандартів нефінансової звітності пов'язаний із становленням добровільних ініціатив та рекомендацій, які спрямовані на підвищення прозорості діяльності компаній. Ці тенденції

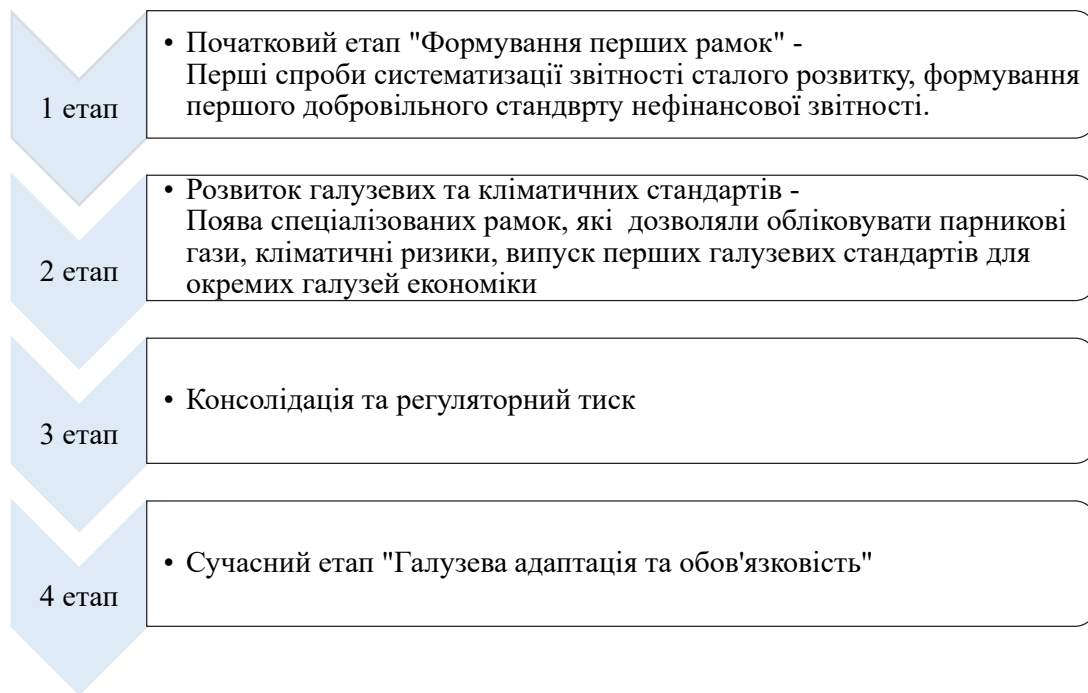

Рис. 1. Еволюція міжнародних стандартів сталої звітності

Джерело: узагальнено автором за джерелами [1–10]

були відповіддю на глобальні виклики Ріо-де-Жанейрської конференції та дозволили сформувати базові принципи соціальної відповідальності бізнесу та нефінансової звітності. Ключовою подією стали перші настанови Global reporting Initiative (GRI) щодо Sustainable Reporting Guidelines. Був запропонований універсальний підхід до розкриття інформації про економічні, екологічні та соціальні аспекти діяльності підприємства. На цьому етапі звітність мала переважно рекомендаційний характер і не була стандартизована на глобальному рівні.

Другий етап характеризується інституціоналізацією стандартів та їх диференціацією за потребами різних стейкхолдерів. У цей період з'являються галузеві та інвест-орієнтовані стандарти, які фокусуються на фінансово-матеріальних ESG-факторах. Водночас відбувається формування концепції інтегрованої звітності. Важливим кроком стала розробка рекомендацій щодо розкриття кліматичних ризиків у межах TCFD, що акцентують увагу на впливі змін клімату на фінансові результати компаній.

З процесами гармонізації та уніфікації підходів на міжнародному рівні характеризується третій етап. Зростання кількості стандартів та підходів до звітності зумовило необхідність їх узгодження та підвищення рівня порівнюваності даних. На цьому етапі відбувається інтеграція ESG з TCFD та SASB та фокусування на потребах інвесторів.

Сучасний етап розвитку стандартів сталої звітності характеризується переходом від добровільності до обов'язковості, цифровізацією звітності та посиленням вимог до якості та достовірності даних. Відбувається інтеграція принципів сталого розвитку у систему корпоративного управління, нефінансова звітність стає важливим інструментом оцінки ризиків і можливостей підприємств. Поряд з цим зростає значення стандартизації показників. Це забезпечує можливість аналітики, рейтингування та прийняття інвестиційних та управлінських рішень.

Сучасна архітектура стандартів нефінансової звітності формує складну, багатоварову та динамічно еволюціонуючу систему, яка охоплює різноманітні підходи, принципи та інструменти розкриття інформації (рис. 2). Вона включає як універсальні стандарти, орієнтовані на широкий спектр зацікавлених осіб, так і спеціалізовані, орієнтовані на задоволення потреб інвесторів, регулюючих органів, галузевих учасників. Багаторівневість стандартів передбачає врахування різних аспектів діяльності підприємства, його екологічні, соціальні та економічні параметри діяльності, які відображають його стійкість та довгострокову ефективність.

Перший рівень структури міжнародних стандартів нефінансової звітності представлений глобальним базовим стандартом. Він представлений IFRS S1 та IFRS S2 системою, яка була розроблена радою ISSB. Цей рівень орієнтований на інвесторів та кредиторів. Він ґрунтується на концепції фінансової матеріальності. Відповідно до цієї концепції підприємство розкриває свої ESG-ризики та можливості, що можуть обґрунтовано очікувано вплинути на його фінансовий стан та довгострокову фінансову стійкість, результати діяльності та доступ до фінансових ресурсів.

III рівень	Глобальні добровільні стандарти	Фокусуються на потрійному підході (екологічний, економічний та соціальний)
	GRI, SASB, CDP	
	Залишаються широко використовуваними попри поступовий перехід лідерства до ISSB та ESRS	
II рівень	Регіональний обов'язковий стандарт	Ґрунтується на принципі «impact materiality» та є обов'язковим для підприємств ЄС
	ESRS	
	Представлений у рамках Директиви CSRD ЄС	
I рівень	Глобальний базовий стандарт	Ґрунтується на концепції фінансової матеріальності
	Система IFRS S1	
	IFRS S1	
	Розроблена радою ISSB	

Рис. 2. Архітектурна карта сучасної системи нефінансової звітності

Джерело: складено автором

Другий рівень структури міжнародних стандартів нефінансової звітності формується регіональним обов'язковим стандартом і представлений ESRS у рамках Директиви CSRD ЄС. Він є обов'язковим для підприємств ЄС. Цей рівень базується на подвійній матеріальності: фінансовій та впливовій. Він передбачає врахування впливу як ESG-ризиків на фінансову стійкість компанії та вплив компанії на екологію та суспільство.

Глобальні добровільні стандарти, представлені стандартами GRI, SASB, CDP формують третій півень структури. Ці стандарти орієнтовані на забезпечення прозорості та порівнюваності інформації про сталий розвиток компанії. Однак вони мають рекомендаційний характер і використовуються на добровільних засадах для розкриття екологічних, соціальних та управлінських аспектів діяльності. Їх перевагою є універсальний підхід до нефінансової звітності, що враховує потреби інвесторів, державних органів, громадськості та партнерів. Водночас стандарти GRI, SASB, CDP мають різне призначення та сферу застосування. GRI орієнтований на комплексне висвітлення впливу діяльності підприємства на економіку, суспільство та довкілля. SASB фокусується на фінансово-матеріальних ESG-показниках. У своїй сукупності ці стандарти формують гнучку, взаємопов'язану систему добровільної звітності, яка сприяє інтеграції принципів сталого розвитку у діяльність підприємств. Ці стандарти залишаються широко застосовуваними, попри поступовий перехід до стандартів ISSB та ESRS.

Слід зазначити, що ці рівні не є функціонально взаємодоповнюючими, а не конкуруючими. Адже кожен із них виконує власні завдання та орієнтований на задоволення потреб окремих груп користувачів інформації. Це забезпечує комплексність та багатовимірність розкриття даних. Такий підхід сприяє формуванню цілісної системи звітності, у якій різні міжнародні стандарти інтегруються між собою та підвищують якість, прозорість і порівнюваність інформації. Взаємодоповнюваність дозволяє підприємствам гнучко адаптуватися до вимог зовнішнього середовища та сприяє формуванню ефективного інструментарію для оцінки сталого розвитку поєднуючи різні методології та забезпечуючи більш повне відображення діяльності компаній.

Поряд з центральною основою архітектури функціонують також два периферійні елементи TNFD та CDP. Вони додатково доповнюють ESG-звітність спеціалізованими екологічними аспектами. TNFD є відносно новим елементом архітектури стандартів, та розвивається паралельно до TCFD для природозалежних ризиків та можливостей. Він фокусується на розкритті ризиків, пов'язаних з біорізноманіттям, деградацією екосистем та залежностями від природи. CDP спеціалізується на розкритті інформації щодо кліматичних змін, парникових газів та управління природними ресурсами. Ця інформація допомагає користувачам оцінити екологічні ризики у ланцюгах постачань, зокрема для транспорту з високими вуглецевими викидами.

Висновки. Поступовий перехід від фрагментарних добровільних ініціатив щодо відображення показників сталого розвитку підприємства до комплексної, структурованої та регульованої системи розкриття нефінансової інформації підприємства відображений процесом розвитку стандартів та вимог до нефінансової інформації діяльності підприємства. Цей процес супроводжувався підвищенням ролі ESG-факторів у діяльності підприємств та формуванням глобальної архітектури стандартів, які забезпечують прозорість, порівнюваність та ефективність звітності у сфері сталого розвитку. Важливою особливістю сучасної архітектури стандартів нефінансової звітності є орієнтація на її інтеграцію у систему корпоративного управління та стратегічного планування підприємства. Нефінансова звітність поступово трансформується з інструменту інформування у важливий механізм управління ризиками, оцінки результативності та формування конкурентних переваг. У цьому контексті особливого значення набуває інтеграція стандартів у внутрішні бізнес-процеси та підвищення якості аналітичного забезпечення.

Отже, сучасна архітектура стандартів сталої звітності створює передумови для підвищення прозорості бізнесу, зміцнення довіри з боку інвесторів і суспільства та забезпечення сталого розвитку економіки. Подальший розвиток цієї системи пов'язаний із уніфікацією підходів, цифровізацією звітності та адаптацією міжнародних стандартів до національних особливостей, що відкриває нові можливості для підвищення ефективності управління підприємствами.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

ФІНАНСУВАННЯ: Автори не отримували фінансування для цього дослідження.

ЗАЯВА ПРО ДОСТУПНІСТЬ ДАНИХ: Не застосовується.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ: Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Література

1. Китайчук Т.Г., Покинйчереда В.В. ESG-звітність в Україні: перспективи, виклики та дорожня карта впровадження. *Інклюзивна економіка*. 2025. № 2 (08). DOI: https://doi.org/10.32782/inclusive_economics.8-4
2. Солодовник О., Гавриличенко І. Міжнародні системи нефінансової звітності з точки зору формування концепції сталого розвитку. *Development Management*. 2021. Т. 20, № 3. С. 8–15. DOI: [https://doi.org/10.57111/devt.19\(3\).2021.8-15](https://doi.org/10.57111/devt.19(3).2021.8-15)
3. Szadziwska A., Kotowska B., Klovienne L., Legenchyk S., Prša D., Speziale M. T. Non-financial reporting by an international corporation in the light of new mandatory regulations. *Theoretical Journal of Accounting*. 2020. Vol. 109 (165). P. 105–138. DOI: 10.5604/01.3001.0014.4344
4. The Reference Guide to Non-Financial Reporting: CSRD, ISSB, CDP, GRI, and Corporate Tax Governance URL: <https://www.amco.one/blog/guide-to-non-financial-reporting-standards/> (дата звернення: 18.02.2026).
5. CSR and non-financial reporting in large corporations: challenges and methodologies URL: <https://surl.li/bjqpmu> (дата звернення: 18.02.2026).
6. Turzo T., Marzi G., Favino C., Terzani S. Non-financial reporting research and practice: Lessons from the last decade. *Journal of Cleaner Production*. 2022. Vol. 345. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.131154>
7. Aluchna M., Roszkowska-Menkes M., Kamiński B. From talk to action: the effects of the non-financial reporting directive on ESG performance. *Meditari Accountancy Research*. 2023. Vol. 31, No. 7. P. 1–25. DOI: <https://doi.org/10.1108/MEDAR-12-2021-1530>
8. ESG reporting and preparation of a Sustainability Report. URL: <https://surl.li/qjitzx> (дата звернення: 18.02.2026).
9. ESG Reporting: What It Is, Why It Matters & How to Get It Right. URL: <https://surl.li/qjitzx> (дата звернення: 18.02.2026).
10. Гречко А., Очеретяна О. Нефінансова звітність як інструмент підвищення інвестиційної привабливості підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-38>
11. European Sustainability Reporting Standards. URL: <https://surl.li/srbmst> (дата звернення: 18.02.2026).
12. Stefanescu C.A. Sustainability reporting in the public realm — trends and patterns in knowledge development. *Sustainability*. 2021. Vol. 13, No. 8. Article 4128. DOI: 10.3390/su13084128
13. Krzysztofik M., Fleury M., During N., Scheepens W. ESG reporting guidelines: guide for issuers. URL: <https://surl.li/xvabpt> (дата звернення: 18.02.2026).
14. De Groen W.P., Alcidi C., Simonelli F., Campmas A., Di Salvo M., Musmeci R., Oliinyk I., Tadi S. Study on the non-financial reporting directive. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2020.
15. Силенко О.М. Стандартизація змістовного наповнення інтегрованої корпоративної звітності. *Сталий розвиток економіки*. 2023. № 1 (46). DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-16>
16. Орлов І. Сучасні практики нефінансового звітування: роль міжнародних стандартів та організацій. *Acta Academiae Beregsiensis. Economics*. 2025. № 9. DOI: <https://doi.org/10.58423/2786-6742/2025-9-257-268>

References

1. Kytaichuk, T. H., & Pokynchereda, V. V. (2025). ESG-zvitnist v Ukraini: perspektyvy, vyklyky ta dorozhnia karta vprovadzhennia [ESG reporting in Ukraine: prospects, challenges and implementation roadmap]. *Inklyuzyvna ekonomika — Inclusive Economy*, 2 (08). DOI: https://doi.org/10.32782/inclusive_economics.8-4 [in Ukrainian].
2. Solodovnyk, O., & Havrylychenko, I. (2021). Mizhnarodni systemy nefinansovoi zvitnosti z tochyky zoru formuvannia kontseptsii staloho rozvytku [International systems of non-financial reporting in the context of sustainable development concept formation]. *Development Management*, 20 (3), pp. 8–15. DOI: [https://doi.org/10.57111/devt.19\(3\).2021.8-15](https://doi.org/10.57111/devt.19(3).2021.8-15) [in Ukrainian].
3. Szadziwska, A., Kotowska, B., Klovienne, L., Legenchyk, S., Prša, D., & Speziale, M. T. (2020). Non-financial reporting by an international corporation in the light of new mandatory regulations. *Theoretical Journal of Accounting*, 109 (165), pp. 105–138. DOI: 10.5604/01.3001.0014.4344
4. The Reference Guide to Non-Financial Reporting: CSRD, ISSB, CDP, GRI, and Corporate Tax Governance (2026). Available at: <https://surl.li/xgoclo>
5. CSR and non-financial reporting in large corporations: challenges and methodologies (2026). Available at: <https://surl.li/enixfd>
6. Turzo, T., Marzi, G., Favino, C., & Terzani, S. (2022). Non-financial reporting research and practice: Lessons from the last decade. *Journal of Cleaner Production*, 345. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.131154>.
7. Aluchna, M., Roszkowska-Menkes, M., & Kamiński, B. (2023). From talk to action: the effects of the non-financial reporting directive on ESG performance. *Meditari Accountancy Research*, 31 (7), pp. 1–25. <https://doi.org/10.1108/ME-DAR-12-2021-1530>
8. PwC (2026). ESG reporting and preparation of a Sustainability Report. Available at: <https://surl.li/hawxhp>
9. EcoVadis (2026). ESG Reporting: What It Is, Why It Matters & How to Get It Right. Available at: <https://ecovadis.com/glossary/esg-reporting/>
10. Hrechko, A., & Ocheretiana, O. (2021). Nefinansova zvitnist yak instrument pidvyshchennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva [Non-financial reporting as a tool for increasing investment attractiveness of the enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo — Economy and Society*, 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-38> [in Ukrainian].
11. European Sustainability Reporting Standards (2026). Available at: <https://surl.li/bgmqon>
12. Stefanescu, C. A. (2021). Sustainability reporting in the public realm — trends and patterns in knowledge development. *Sustainability*, 13 (8), article 4128. DOI: 10.3390/su13084128.
13. Krzysztofik, M., Fleury, M., During, N., & Scheepens, W. (2021). ESG reporting guidelines: guide for issuers. Available at: <https://surl.li/rtwcav>
14. De Groen, W. P., Alcidi, C., Simonelli, F., Campmas, A., Di Salvo, M., Musmeci, R., Oliinyk, I., & Tadi, S. (2020). Study on the non-financial reporting directive. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
15. Sylenko, O. M. (2023). Standartyzatsiia zmistovnoho napovnnennia intehrovanoi korporatyvnoi zvitnosti [Standardization of content of integrated corporate reporting]. *Stalyi rozvytok ekonomiky — Sustainable Development of Economy*, 1 (46). <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-16> [in Ukrainian].
16. Orlov, I. (2025). Suchasni praktyky nefinansovoho zvituvannia: rol mizhnarodnykh standartiv ta orhanizatsii [Modern practices of non-financial reporting: the role of international standards and organizations]. *Acta Academiae Breg-siensis. Economics*, 9. <https://doi.org/10.58423/2786-6742/2025-9-257-268> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 23.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.03.2026

Дата публікації: 29.03.2026

Nazarenko Iaroslava

*PhD in Economics, Associate Professor of the
Department of Finance, Accounting and Audit
National Transport University*

A SYSTEMATIC REVIEW OF THE ARCHITECTURE FOR INTERNATIONAL SUSTAINABILITY REPORTING STANDARDS

Summary. The present phase of global economic development is characterised by the increasing importance of sustainable development, higher standards of business transparency, and greater focus on the environmental, social, and governance aspects of corporate operations. The active development of international standards for sustainability reporting is a response to calls from investors, regulatory bodies, and society for improved disclosure of non-financial information. At the same time, the emergence of a large number of standards and initiatives, including GRI, SASB, TCFD, and ESRS, led to the complexity of their structure and the need for a systematic understanding of their interrelationships. Despite a significant body of academic research in the field of non-financial reporting, the issues of systematising and summarising the architecture of international standards remain insufficiently explored. The relevance of the research topic is defined by the need to form a comprehensive understanding of the architecture of international sustainability reporting standards, which is an important prerequisite for improving the quality of management, ensuring business transparency, and integrating national enterprises into the global economic space.

The purpose of this study is to develop a comprehensive academic understanding of the international sustainability reporting framework by conducting a systematic review, summarizing key approaches, principles, and interrelationships among the main standards, and determining their role in ensuring the transparency, comparability, and effectiveness of corporate non-financial reporting.

The research methodology is based on the comprehensive use of general scientific and specialized research methods. The method of systems analysis was applied to examine the systems of international sustainability reporting standards and to identify their role in ensuring transparency, comparability, and effectiveness. A comparative analysis was used to examine international non-financial reporting standards. Generalization methods were used to summarize the research findings, principles, and interrelationships between the main standards. The structural-logical method was used to establish cause-and-effect relationships between the main standards.

Results. The gradual transition from fragmented, voluntary initiatives to a comprehensive, regulated system for disclosing non-financial information reflects the evolution of sustainability reporting standards and the growing importance of ESG factors. The key approaches and interrelationships between the main non-financial reporting standards are summarized. It has been determined that the architecture of the standards is geared towards integrating non-financial reporting into the corporate governance system, where it serves as a tool for risk management, performance assessment and the creation of competitive advantages. Non-financial reporting is gradually transforming from an information tool into a vital mechanism for risk management, performance assessment, and the creation of competitive advantages.

Research prospects. The research findings outline promising directions for further academic development and the practical integration of the architecture of international non-financial reporting standards for enterprises in the transport sector. The priority is to develop mechanisms for implementing non-financial reporting standards in the operations of transport enterprises, regardless of their size.

Key words: sustainable development, sustainability reporting, non-financial reporting, ISSB, ESRS, GRI, TNFD, CDP.